
Karmanowice, st. 35, gm. Wąwolnica, woj. lubelskie, AZP 75-77/201

Informator Archeologiczny : badania 32, 35-36

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Jordanowo, st. 12, gm. Świebodzin, woj. zielonogórskie, AZP 53-14/47 - patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

JURKÓW, st. 5, gm. Czechów, woj. tarnowskie, AZP 107-63/73

- osada wielokulturowa
- cmentarzysko popielnicowe (?)

Badania ratowniczo-rozpoznawcze przeprowadzone w lipcu przez mgr. mgr. Pawła Valde-Nowaka i Pawła Madeję (Instytut Archeologii i Etnografii PAN o/Kraków). Finansowane przez Komitet Badań Naukowych. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 142,5 m².

Stanowisko znajduje się na wysokiej terasie Dunajca. Zostało odkryte w latach 30-tych przez geomorfologa M. Klimaszewskiego.

Materiał ceramiczny i krzemieniarski pozyskany w trakcie badań wykopaliskowych, który możemy odnosić do epoki kamienia został odkryty w obrębie ziemi ornej i podglebia. Zabytki ceramiczne z epoki brązu, w tym również fragment naczynia zdobiony odciskami sznura, znajdowały się w nieckowatej jamie 1/98 o wymiarach 150 x 300 cm i głębokości 60 cm od powierzchni gruntu. Na stanowisku został również odkryty grób ciałopalny, w którym jako popielnicę wykorzystano niezdobiony garnek o esowatym profilu.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Instytucie Archeologii i Etnografii PAN o/Kraków-Igołomia.

Wyniki badań zostały opublikowane w czasopiśmie „Acta Archaeologica Carpathica”.

Badania będą kontynuowane.

Kaldus, st. 1, gm. Chełmno, woj. toruńskie, AZP 33-41/1 - patrz: wczesne średniowiecze

Karczyn, st. 42, gm. Inowrocław, woj. bydgoskie, AZP 46-41/33 - patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

KARMANOWICE, st. 35, gm. Wąwolnica, woj. lubelskie, AZP 75-77/201

- osada i cmentarzysko kultury pucharów lejkowatych (neolit)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w okresie od 6 lipca do 23 sierpnia przez dr Jolantę Nogaj-Chachaj (Katedra Archeologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie). Finansowane przez Katedrę Archeologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie oraz PSOZ. Jedenasty sezon badań. Przebadano powierzchnię 139 m².

A) dz. 67- odkryto 17 nowych obiektów osadowych kultury pucharów lejkowatych (łącznie na tej działce jest ich 19). Miały one charakter jam gospodarczych i odpadkowych. Natrafiono także na dwa dołki posłupowe. Jamy miały wymiary 150 – 100 cm średnicy i 30 – 160 cm. Wypełniska obiektów były zróżnicowane- zarówno jednolite jak i warstwowanie. Spośród odkrytych jam 9 nie posiadało wyposażenia, w 11 obiektach występował zróżnicowany materiał chronologicznie zabytkowy w postaci fragmentów naczyń, wylewów den ceramiki, rozcieraczy kamiennych, fragmentów żaren, drobnych narzędzi krzemiennych oraz okazałej grupy ziaren zbóż pochodzącej z rozbitego naczynia. W dwóch obiektach zanotowano układ stratyfikacyjny- dwa poziomy obiektów kultury pucharów lejkowatych- świadectwo dwufazowości osady.

B) dz. 72 – odkryto dwa „murki” z kamienia wapiennego długości 6,5 i 8,5 m. Pomiedzy nimi znajdował się rów szerokości o 4,5-5,0 m. i głębokości 30-50 cm. Jego strop znajdował się na głębokości 20 cm od powierzchni, wypełnisko stanowiły osady proveniencji wodnej. Pod murkami natrafiono na zachowany szczątkowo poziom gleby rozwinięty na warstwie

dyluwium. W deluwium to wkopany był także rów. Warstwa dyluwium miała miąższość około 25-30 cm. Była ona zdeponowana na warstwie kulturowej. Zawierała ona drobne fragmenty ceramiki kultury pucharów lejkowatych, węgle drzewne, kości zwierzęce, drobne przepalone kości i muszle. Warstwa kulturowa kultury pucharów lejkowatych miała miąższość około 25-35 cm i nie stanowiła jednolitej powierzchni. W warstwie kulturowej, na głębokości około 80 cm od powierzchni natrafiono na dwa dołki posłupowe oraz „szczątki” (pozostałości) konstrukcji drewnianej-belki? Miała ona długość 200 cm, szerokość 10-15 cm, głębokość 10-15 cm.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Katedrze Archeologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Sprawozdaniach Archeologicznych”, „Archeologii Polski Środkowowschodniej”, „Archäologisches Korrespondenzblatt” oraz w monografii książkowej stanowiska.

Badania będą kontynuowane.

KAZIMIERZA, st. 1, gm. *loco*, woj. kieleckie, AZP 98-62

- osada kultury ceramiki wstęgowej rytej (neolit)
- osada i cmentarzysko kultury malickiej (neolit)
- cmentarzysko kultury przeworskiej (okres wpływów rzymskich)
- ślady osadnictwa nowożytnego

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w czerwcu i lipcu przez dr. Krzysztofa Tunię (Instytut Archeologii i Etnologii PAN o/Kraków). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 5,5 ara.

Stanowisko 1 w Kazimierzy Małej zajmuje przykrawędną partię wysokiej terasy lewobrzeża Nidzicy (lewobrzeżnego dopływu Wisły). W obrębie wykopu o pow. 5,5 ara natrafiono na kilkadziesiąt obiektów archeologicznych. Wyróżniono wśród nich jamy kultury ceramiki wstęgowej rytej, wśród których zwraca uwagę obiekt nr 6 z olbrzymią ilością ceramiki, wyrobów krzemiennych etc. Następną fazę zasiedlenia terenu stanowiska reprezentują jamy z materiałami osadowymi kultury malickiej oraz związany z nią grób szkieletowy. W obrębie wykopu odkryto również kilka ciałopalnych grobów kultury przeworskiej i jeden szkieletowy grób tegoż zespołu a także tzw. grób rowkowy o zarysie czworokąta. Natrafiono również na dużą ilość nowożytnych obiektów związanych z gospodarczą eksploatacją badanego fragmentu terenu (resztki zabudowań folwarcznych, eksploatacja piasku, etc.).

Materiały i dokumentacja znajdują się w Pracowni Archeologicznej Instytutu Archeologii i Etnologii PAN o/Kraków.

Badania będą kontynuowane.

KICHARY, st. 2, gm. Dwikozy, woj. świętokrzyskie, AZP 88-73/18

- osada grupy szmborzecko-opatowskiej (neolit)
- cmentarzysko kultury pucharów lejkowatych z konstrukcjami megalitycznymi (neolit)
- cmentarzysko płaskie szkieletowe kultury amfor kulistych (neolit)
- cmentarzysko płaskie szkieletowe kultury ceramiki sznurowej (schyłkowy neolit)
- cmentarzysko płaskie szkieletowe kultury mierzanowickiej (wczesna epoka brązu)
- osada kultury trzcinieckiej (wczesna epoka brązu)
- pobożowisko nowożytne

Ratownicze badania przeprowadzone przez dr Hannę Kowalską-Marszałek (Instytut Archeologii i Etnologii PAN w Warszawie). Finansowane przez PSOZ. Dwunasty sezon badań. Przebadano powierzchnię około 100 m².

Kontynuowano eksploatację obiektów i warstw związanych z cmentarzyskiem kultury pucharów